

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7151** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 96 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на „Герма 95“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, предявена чрез адв. Сибила М. срещу Ревизионен акт /РА/ №СФД21-РД77-23/23.03.2021г., издаден от Е. К. К. - на длъжност „Началник“ в отдел „Ревизионен контрол“ при дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, възложил ревизията и В. М. П. – ръководител на ревизията, заемащ длъжността „Главен инспектор“, действащи в качеството си на органи по приходите, потвърден с Решение № СОА21-РД28-23/04.06.2021г. на Кмета на Столична община, с който са установени задължения и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 23.03.2021г. общо в размер на 191 417,39 лева, в т.ч. за данък недвижими имоти /ДНИ/ - 32 571,13 лева; за лихви ДНИ - 6 880,06 лева; за такса битови отпадъци /ТБО/ -123 325,28 лева; за лихви ТБО в размер на 28 640,92 лева за периода 2017г. – 2020г. за собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти- земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село“, на [улица].

В жалбата се излага становище за незаконосъобразност на РА, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствени правила и в противоречие с материалноправни разпоредби. Касателно установените задължения за ДНИ са изтъкнати са съображения, че неправилно е определен коефициента Кх

/индивидуални характеристики/, с оглед реалните индивидуални характеристики на обектите, както и не е определен съгласно законовите изисквания Ко /коэффициент овехтяване/. Твърди се, че не бил извършен оглед, който да отразява реалното състояние на обектите на сградите за съответните години, за които се изчислява данъчната оценка, поради което коефициентът Кх е необосновано формиран единствено въз основа на декларираните данни от последната коригираща декларация от 2014г.. В жалбата се сочи, че не е отчетено, че складовата база се състои от хладилни камери с различна вместимост и офиси, които са с различни височини, строителни параметри и етажност, съобразно представени архитектурни книжа. Прави се оплакване, че не е приложен чл.10, ал.2 от приложение № 2 ЗМДТ при преизчисляването на процента овехтяване за хладилния склад и за частта с офисите, с което е налице установяване на ДНИ върху изчислена данъчна оценка за земята и сградата в значително по-висока стойност от отчетната на имотите, десет години след извършеното деклариране на имотите. Относно определеното задължение за ТБО се оспорва извършването на услуги по събиране, извозване и обезвреждане в депа на битови отпадъци, за процесните обекти, като ТБО следва да бъде начислена за реално извършените услуги в района. По изложените съображения се моли да бъде уважена жалбата и да се отмени РА.

В съдебно заседание с молба от 13.12.2022г.- жалбата се поддържа от адв. М., като претендира присъждането на разноски по делото за адвокатско възнаграждение, държавна такса и депозит за вещо лице.

Ответникът – Кметът на Столичната община, чрез процесуален представител юрк. Д., оспорва жалбата като неоснователна. Излага становище за законосъобразност на обжалваното решение. Претендира разноски и присъждането на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161 ДОПК. В представени писмени бележки конкретно излага доводи във връзка с възражението на жалбоподателя относно определения коефициент за индивидуални характеристики /Кх/ и коефициент за овехтяване /Ко/. Твърди се, че ревизиращите органи са съобразили обстоятелството, че сградата е изградена на два етапа, съгласно строителните книжа, поради което и правилно и законосъобразно са определени коефициентите за овехтяване на сграда офиси на втори етаж, офиси на трети и четвърти етаж и за сграда хладилно- складова база. Относно коефициент за индивидуални характеристики се излага, че е приложен кк3–корекция за подобрения към всеки от обектите, като дори от приетата и неоспорена експертиза се установявало, че в действителност този коефициент е с по-висока стойност от приложения, а от там е и начислено по–малко задължение за ДНИ. Соци се, че за предходния период 2012 - 2017г. по отношение на същите обекти на облагане, собственост на жалбоподателя са постановени Решение № 4425 от 05.07.2021г. по дело № 4689 по описа за 2020 на АССГ и Решение № 9924 от 07.11.2022г. по административно дело № 11825/2021г. на Върховният административен съд - Осмо отделение. Представя се копие от декларация по чл.14 ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/16.12.2014г. С оглед изложеното–се моли да бъде отхвърлена жалбата и присъждането на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161 ДОПК.

Административен съд София - град, като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, приема следното:

Предмет на оспорване е Ревизионен акт №СФД21-РД77-23/23.03.2021г., издаден от Е. К. К. - на длъжност „Началник“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция „Общински приходи“ при Столична община, възложил ревизията и В. М. П. – ръководител на ревизията, заемащ длъжността „Главен инспектор“, действащи в качеството си на органи по приходите, потвърден с Решение № СОА21-РД28-23/04.06.2021г. на Кмета на Столична община, с който са установени задължения и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 23.03.2021г. общо в размер на 191 417,39 лева, в т.ч. за данък недвижими имоти /ДНИ/ - 32 571,13 лева; за лихви ДНИ - 6 880,06 лева; за такса битови отпадъци /ТБО/ -123 325,28 лева; за лихви ТБО в размер на 28 640,92 лева за периода 2017г. – 2020г. за собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти- земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село“, на [улица].

За да формира изводите си от правна страна - СЪДЪТ съобрази следното:

От фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ с рег. № СФР20- РД01-126/03.12.2020г., издадена на основание чл.112 и чл.113 ДОПК от Е. К. К. - на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, оправомощен с разпореждане с рег. № СФД20- ВК66-16/16.01.2020г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, е образувано ревизионното производство на дружеството жалбоподател „Герма 95“ ЕООД. Предмет на производството е установяването на задължения за ДНИ и ТБО за периодите от 01.01.2017г. до 03.12.2020г., като обект на ревизията са нежилищни имоти, собственост на „Герма 95“ ЕООД, находящи се в [населено място], район „К. село“, а именно:

- поземлен имот /ПИ/ с площ 3 350 кв.м. съставляващ УПИ- 909, 910, от квартал 36 по плана на съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 21, том I, рег.№2474, дело 19 от 26.04.2006 г., както и

- сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП 3 184,20 кв. м. и РЗП на офисна част 1 999,50 кв. м., съгласно документи удостоверяващи въвеждането в експлоатация на сградата - разрешение за ползване с №ДК-07-414/31.08.2007 г. и разрешение за ползване № ДК 07- 463/03.09.2009г.

На 01.03.2021г. е изготвен Ревизионен доклад /РД/ с рег. №СФД21-ТД26- 289, в изпълнение на издадената ЗВР и във връзка с чл.117, ал.1 от ДОПК. РД е съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, като е връчен на 04.03.2021г. представляващия дружеството Н. Г. П.. РД е със съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 от ДОПК.

Ревизираното лице е упражнило правото си, като е направило писмено възражение срещу РД на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, в предвидения в същата норма срок, което е разгледано от ревизиращите органи по приходите и прието за неоснователно.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е издаден е издаден Ревизионен акт /РА/ с рег. № СФД21-РД77-23/23.03.2021г. от Е. К. К. - орган възложил ревизията и В. М. П. - ръководител на ревизията, оправомощени със Заповед с рег. № СОА20-РД09-Ю72/15.01.2020г. издадена от Кмета на Столична община на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК.

С РА са установени задължения и лихвите за просрочие върху тях общо в размер на 191 417,39 лева, в т.ч. за ДНИ - 32 571,13 лева; за лихви ДНИ - 6 880,06 лева; за ТБО - 123 325,28 лева; за лихви ТБО в размер на 28 640,92 лева, дължими по отношение на

собствените на „Герма 95“ АД недвижими нежилищни имоти-земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село“, а именно: ПИ с площ 3 350, 00 кв.м. съставляващ УПИ-909, 910, от квартал 36 по плана на съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 21, том I, рег. № 2474, дело 19 от 26.04.2006г. и сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574, 00 кв.м. и РЗП на офисна част 1609, 00 кв.м., съгласно документи удостоверяващи въвеждането в експлоатация на сградата - разрешение за ползване с №ДК-07-414/31.08.2007г. и Разрешение за ползване № ДК 07-463/03.09.2009г.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите с цел изясняване и установяване на относимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания, изискани са и представени документи и писмени обяснения от задълженото лице, от отдел „Общински приходи - В.“ към дирекция „Общински приходи“ при Столична община, в които се намират по местонахождение притежаваните от задълженото лице недвижими нежилищни имоти, от дирекциите „Финанси“, „Икономика и търговската дейност“, „Столичен инспекторат“ и други структурни звена към СО. Извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и в РА.

В РА данъчната оценка на ревизираните обекти е съгласно чл.21, ал.1 от ЗМДТ, по силата на който данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

От приложените към административната преписка счетоводни документи, а и от подадената декларация по чл.14 ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/16.11.2014г. се установява, че за ревизираните периоди, обектите- земя и сграда са заведени в счетоводните регистри на „Герма 95“ ЕООД с обща отчетна стойност в размер на 3 714 616,53 лева, като за релевантните за ревизията периоди, не е променяна отчетната стойност, респ. не е отразявана обезценка/преоценка на облагаемите недвижими имоти, обект на ревизията.

Ревизиращите органи по приходите са приели отчетните стойности, по които активите се водят счетоводно в предприятието, отразени в счетоводните документи - аналитични салда на сметки „201“ и „203“ и амортизационни планове, предоставени в хода на ревизията от задълженото лице.

РА № СФД21-РД77-23/23.03.2021 е обжалван по административен ред с жалба рег. № СФД21-ТД26-520/08.04.2021г. по описа на Столична община, като с Решение № СОА21-РД28-23 от 04.06.2021г. на Кмета на СО, РА е потвърден. В посоченото решение е възприето, че РА е правилен и законосъобразен, издаден при спазване на материалноправните норми на ЗМДТ и процесуалните правила на ДОКП, а жалбата срещу него- неоснователна. В мотивите на Кмета на СО касателно съществуването на спора е посочено, че в хода на извършването на ревизията не са допуснати нарушения на процесуалните правила; правилно и законосъобразно е определена данъчната оценка на ревизираните обекти съгласно чл.21, ал.1 ЗМДТ, като е възприета отчетната им стойност в размер на 3 714 616,53 лв., съгласно счетоводните данни на предприятието; корекцията за физическото състояние на обектите, която е компонент на коефициента за индивидуални характеристики (Кх), както и коефициента за овехтяване (Ко), се определят по формули съгласно Приложение № 2 ЗМДТ; ангажирани са документи от които се установява, че СО, действително е направила

разходи за предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушана съдебно - техническа експертиза /СТЕ -л.478/, като от приетото заключение се установява, че строителството на сградата се е изпълнило на два етапа: първи етап- от ос 1 до ос 7 и втори етап - от ос 7 до ос 14, като за I- ви етап е издадено Разрешение за ползване №ДК- 07-414 от 31.08.2007г., а II- ри етап е въведен в експлоатация на 03.09.2009г. съгласно Разрешение за ползване №ДК- 07463/03.09.09г. При извършен оглед на място и след разглеждане на строителните книжа, от заключението на вещото лице се установява, че сградата е четириетажна със сутерен, като на първия и сутеренния етаж са разположени хладилни камери и складови площи, а на останалите нива се дава разпределение за всяко по отделно. Височините на етажите са съответно 3,50м/, 3,20м. и 3 м., като площите на складово-хладилните площи и на офис площите по етапите на строителството са: за първи етап 1591,80 кв.м. (от които 926,81 кв.м. за офиси, и 926,81 за хладилни камери), за втори етап 3591,90 кв.м. (от които 1863,7 за хладилни камери, 1684,06 за офиси и 44 кв.м. 9 други), като общо за сградата са 5183,7 кв.м.

Със заключението на експертизата е определен коефициента на индивидуални характеристики- K_x по Приложение 2 към ЗМДТ, като за периода 2017- 2018 г.- $K^*=1$, а за периода 2019- 2020 а.- $K^*=1$. Отчетено е, че съгласно подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ от собственика на обекта се сочи, че в обекта няма климатична инсталация, лукс дограма, облицовки, покривни покрития, но има отоплителна инсталация. Съответно при огледа на обекта е установено, че офисите се отопляват с климатици, а работните помещения и санитарните възли - с електрически вентилаторни конвентори, т.е в обекта няма отоплителна инсталация.

Изслушана е и съдебно счетоводната експертиза /л.483/, видно от която е изчислена данъчната оценка на имота „Земя и сграда“, съгласно Приложение № 2 ЗМДТ и следващ се данък недвижими имоти и лихви за забава, съобразявайки се със заключението на съдебно техническата експертиза, установените характеристики на коефициента на индивидуални характеристики, коефициента на овехтяване, с оглед етапното въвеждане на складовата база с офиси в експлоатация. Изчисленията са въз основа на определянето на базисна данъчна стойност, корекционни коефициенти и площ, в съответствие с методика и ред на изчисление, съгласно Приложение № 2 към ЗМДТ, при съобразяване с характеристики на имота, като по отношение на площта на сградата /РЗП/ и Коефициент на индивидуални характеристики / K_x /, експертизата е съобразена и със Заключението на съдебно - техническата експертиза по делото, както и че имотът попада в 4 зона на [населено място]. Според експерта общата данъчна за този имот е следната: за 2017г. – 4 291 276,30 лв.; за 2018г. – 4 269 881,40 лв.; за 2019г. – 4 248 410,70 лв.; за 2020г. – 4 226 939,80 лв. Съгласно направените изчисления на дължимите данъци на недвижимия имот за процесния период от 2017г. до 2020г., въз основа на определената в експертизата данъчна оценка за тези периоди по години, както и е определен размерът на дължимата законна лихва по години, както следва 2017г. ДНИ 8046,14 лв., лихви 2906,65 лв.; 2018г. ДНИ 8006,03 лв., лихви 2080,45 лв.; 2019г. ДНИ 7965,77 лв., лихви 1262,36 лв.; 2020г. ДНИ 7925,51 лв., лихви 450,21 лв. Всичко: ДНИ 31943,45 лв. и лихви 6699,67 лв..

Следователно от фактическа страна съдът констатира, че също не е спорно, че са подадени декларации от ревизираното лице по чл.17, ал.1 от ЗМДТ, както следва:

- вх.№04-09-248 от 01.06.2006 г. за имот: земя, като земята е декларирана с отчетна стойност 104650,60лв. /л.180 и сл./

- вх. №02-09-96 от 18.07.2008 г. за сгради: хладилна база с офиси с отчетна стойност 1 900 000 лв. /л.184 и сл./

Подадена е и последваща декларация по чл.14 от ЗМДТ от 16.12.2014г. /л.188 и сл./, с която е декларирано притежанието на хладилна база с РЗП 3574 кв.м., и офиси с РЗП 1609 кв.м. Посочената декларация е приобщена като част от документите, послужили за издаване на РА, така и е представена отново с молба от 19.12.2022 г. страна на ответника

Въз основа на подадените декларации за земята е открита партида M0000248_060601_02, а за останалите обекти данъчно облагане – M0000096_080118_2.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ СЪОБРАЗЯВА СЛЕДНОТО:

РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ - служители на Столична общинска администрация, оправомощени с издадена от Кмета на Столична община заповед, в кръга на определените им правомощия. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

СЪДЪТ намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Не се спори, че „Герма 95“ ЕООД е данъчно задължено лице за данък върху недвижимите имоти и местна такса за битови отпадъци, тъй като за ревизираният период е носител на вещното право на собственост върху следните нежилищни недвижими имоти:

- поземлен имот (ПИ) с площ 3 350,00 кв.м. съставляващ УПИ-909, 910, от квартал 36 по плана на съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 21, том I, рег.№2474, дело 19 от 26.04.2006 г.

- сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м. и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м., съгласно документи удостоверяващи въвеждането в експлоатация на сградата - разрешение за ползване с №ДК-07-414/31.08.2007г. и Разрешение за ползване № ДК 07-463/03.09.2009г.

Не се спори, че в представените аналитични салда на сметки „201“ и „203“ и амортизационни планове за ревизираните периоди в счетоводството на ревизираното лице отчетната стойност на земята е в размер на 872934,70 лева, а отчетната стойност на сградата, представляваща хладилно складова база с офиси е в размер на 3 714 616,53 лева.

I. Относно -ДНИ: съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. От представените по доказателства имота, собственост на жалбоподателя попада в хипотезата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ и подлежи на облагане с данък недвижим имот.

Според приложимата разпоредба на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, като според чл. 13 от ЗМДТ данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2.

Съгласно чл.19 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 ЗМДТ. За процесния период - 01.01.2017г. – 03.12.2020г., съгласно чл.21 ЗМДТ данъчната оценка на имотите на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 ЗМДТ. Съгласно параграф 1, т.17 от ДР към ЗМДТ „Отчетната стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценена стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му завеждане.

Частично основателно е възражението в жалбата, а и със заключението на ССЕ е изчислена данъчната оценка на имота „Земя и сграда“, съгласно Приложение № 2 ЗМДТ и следващ се данък недвижими имоти и лихви за забава, съобразявайки заключението на съдебно техническата експертиза, установените характеристики на коефициента на индивидуални характеристики, коефициента на овехтяване, с оглед етапното въвеждане на складовата база с офиси в експлоатация. Изчисленията са въз основа на определянето на базисна данъчна стойност, корекционни коефициенти и площ, в съответствие с методика и ред на изчисление, съгласно Приложение № 2 към ЗМДТ, при

съобразяване с характеристики на имота, като по отношение на площта на сградата /РЗП/ и Коефициент на индивидуални характеристики /Кх/, експертизата е съобразена и със Заключението на съдебно - техническата експертиза по делото, както и че имотът попада в 4 зона на [населено място]. Според експерта общата данъчна за този имот е следната: за 2017 г. – 4 291 276,30 лв.; за 2018 г. – 4 269 881,40лв.; за 2019 г. – 4 248 410,70 лв.; за 2020 г. – 4 226 939,80 лв. Съгласно направените изчисления на дължимите данъци на недвижимия имот за процесния период от 2017 г. до 2020 г., въз основа на определената в експертизата данъчна оценка за тези периоди по години, както и е определен размерът на дължимата законна лихва по години, както следва 2017г. ДНИ 8046,14 лв., Лихви 2906,65 лв.; 2018г. ДНИ 8006,03 лв., Лихви 2080,45 лв.; 2019г. ДНИ 7965,77 лв., Лихви 1262,36 лв.; 2020г. ДНИ 7925,51 лв., Лихви 450,21 лв. Всичко: ДНИ 31943,45 лв. Лихви 6699,67 лв.

Недоказано е твърдението, че неправилно били приложени и определени кефициентите за овехтяване и индивидуални характеристики. Съобразено е, че сградата е изградена на два етапа, съгласно разрешение за ползване № ДК-07-414/31.08.2007 г. за ползването на строеж – I етап за сграда „Хладилно складова база с офиси на четири етажа от оси 1 до 7“ и разрешение за ползване № ДК-07-436/03.09.2009 г. II етап за строеж „Хладилно складова база с офиси на четири етажа от оси 7 до 14“.

Съгласно РА установеният ДНИ за този имот в периода 2017г. – 2020г. е в общ размер 32 571,13 лева, а съгласно **заключението на ССЕ** за процесния период е в размер на 31 943,45лв. и по конкретно по години:

С РА: 32517,13лв. СЪС ССЕ:31943,45лв. РАЗЛИКА: 627,68лв.

2017г.	8360,86лв.	8046,14лв.	314,72лв.
2018г.	8318,99лв.	8006,03лв.	312,96лв.
2019г.	7965,77лв.	7965,77лв.	0,00лв.
2020г. 0,00лв.	7925,51лв.		7925,51лв.

Ето защо, РА следва да бъде изменен в частта му за установените ДНИ по отношение на нежилищен недвижим имот: сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м, като бъде

намален размерът на ДНИ от 32 571, 13 лева на 31 943,45 лева и дължимите лихви върху главницата от 6880,06 лева на 6699,67 лева. /съгласно заключението на ССЕ/ или съответно корекцията е за 2017г. и 2018г., а съответно за 2019г. и 2020г. няма промяна и РА в тази част е правилен.

II. Относно ТБО: съдът счита, че в останалата си част, при определяне на таксата за битови отпадъци за 2017г. до 2020г., РА е правилен и обоснован.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ таксата се заплаща от лицата по чл.11 ЗМДТ. За ревизираните периоди от 01.01.2017г. до 03.12.2020г., размерът на задължението за такса битови отпадъци е определен на основание чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община (Наредбата или НОАМТЦУПСО), съгласно правилата на чл.19, ал.4 от Наредбата, касаеща недвижимите нежилищни имоти на предприятия, намиращи се на територията на Столична община, район „К. село“, при съответното разпределение пропорционално върху декларираната отчетна стойност на имота и включват заплащането на услугите обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

В разглеждания случай е безспорно, че дружеството - жалбоподател е носител на вещното право на собственост върху горепосочения недвижим имот. Той попада в територия, в която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване и за същия за годините в които не е подавана декларация по реда на чл.23, ал.1 и по чл.27, ал.2 от НОАМТЦУПСО, както и за същите няма издадена заповед от Кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за периодите от 01.01.2012г. до 31.12.2016г. на основание чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО, поради което ТБО е определена на основание чл.67, ал.2, хипотеза втора от ЗМДТ по реда на чл.26 ал.1 от НОАМТЦУПСО, пропорционално в промили на база отчетна стойност на нежилищните имоти.

По отношение на установените публични задължения за ТБО за нежилищни недвижими имоти-земя, за периодите на ревизията, размерът на задълженията е определен съгласно приетите Решение №816/22.12.2016г. за 2017г., Решение №793/21.12.2017г. за 2018г., Решение №857/20.12.2018г. за 2019г., Решение

№52/30.12.2019г. за 2020г. на Столичен общински съвет /СОС/.

Нежилищните недвижими имоти, обект на ревизията, находящи се в [населено място], местност НПЗ „С.“, район „К. село“, [улица], съгласно Заповед №СОА16-РД-09-1338/31.10.2016г., №СОА17-РД-09-957/30.10.2017г., №СОА18-РД09-1191/30.10.2018г. и Заповед №СОА19-РД09-1483/31.10.2019г. за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, издадени на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2011г. и за 2012г. от Кмета на СО за район „К. село“, попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

Необосновано е и оплакването в жалбата, че извършването на услуги по събиране, извозване и обезвреждане в депа на битови отпадъци, за процесните обекти през периода не е извършвано. От доказателствата по делото /л.417 и сл./ се установява, че Столична община действително е направила разходи за предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Следва да се има предвид, че дори да имаше декларация, че няма да се ползва имота- ТБО се дължи, тъй като ТБО има няколко компонента. Дори от гледна точка на принципа „замърсителят плаща“ /дефиниран в разпоредбата на чл.191, параграф 2 от ДФЕС и е основен принцип в областта на околната среда като е възпроизведен в чл.14 от Директива 2008/98/ЕО/ и това, че собствениците на недвижими имоти не винаги са първоначалния, нито са единствен причинител на битовите отпадъци, то при генерирането на битови отпадъци не може да се прецени конкретно кой и колко битови отпадъци ще произвежда. Ето защо -ЗМДТ се основана на презумпцията, че производството на отпадъци обикновено е свързано пряко или косвено с ползването на тези имоти и доколкото задължените за плащане на ТБО лица са собствениците като ползватели на имота – то това не противоречи на чл.14 от Директива 2008/ЕО/98, при положение, че това е обвързано и с причиняването на отпадъци. С оглед изложеното -не се споделя довода на оспорващата страна, че ТБО се дължи само, ако има реално предоставена услуга по сметопочистване и извозване.

По изложените съображения, жалбата в тази ѝ част следва да се отхвърли като неоснователна. Следва да бъде изменен РА само в частта му за установените ДНИ по отношение на нежилищен

недвижим имот: сграда - хладилно складова база с офиси, с РЗП на хладилната база 3574,00 кв.м и РЗП на офисна част 1609,00 кв.м, като бъде намален размерът на **ДНИ от 32571, 13 лева на 31943, 45 лева** и дължимите лихви върху главницата от 6880,06 лева на 6699,67 лева, т.е. да бъде намалено общото задължение на ревизираното лице с 38643,12 лева. При това положение, общият размер на установените задължения за ДНИ и ТБО следва да бъде разликата между определения с РА 191 417,39 лева и 38 643,12 лева – 152 774,27 лева.

В случая следва да бъде отчетено, че за предходния период 2012 - 2017г. по отношение на същите обекти на облагане, собственост на жалбоподателя са постановени Решение № 4425 от 05.07.2021г. по дело № 4689 по описа за 2020 на АССГ и Решение № 9924 от 07.11.2022г. по административно дело № 11825/2021г. на Върховният административен съд /ВАС/ - Осмо отделение. С посоченото решение на ВАС е оставено в сила решение № 4425 от 05.07.2021г., постановено по адм. дело № 4689 по описа за 2020г. АССГ, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу РА № СФР18-РД77-14/05.02.2018г., потвърден с решение № СОА18-РД28-13/20.04.2018г. на Кмета на Столична община, в частта, с която са установени задължения за данък недвижим имот на дружеството за земя, находяща се в [населено място], район „К. село“, [улица], в общ размер на 7 707лв. и такса битов отпадък на дружеството в общ размер на 174943.05 лв. и лихва в размер 61 773.59лв. за период 2012г. – 2019г. за земя и сграда, находящи се в [населено място], район „К. село“, на „Житница“ №24, както и в частта, с което задължението за данък недвижим имот за сграда – хладилно – складова база, собственост на дружеството е определен на 42272,98лв. – главница и 14784,64лв. – лихва.

Предвид изхода на спора, направените искания и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК съдът намира искането претенциите на жалбоподателя и ответника за основателни, съобразно уважената част на иска. При материален интерес по делото в размер на 191 417,39лева, то дължимото юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 8, т. 5 от Наредба № 1/2004г. на Висшия адвокатски съвет следва да е в размер на 10 524, 00 лева /десет хиляди петстотин двадесет и четири лева/, а на дружеството „Герма 95“ ЕООД следва да се присъдят разноски по делото, съобразно уважената част от иска, в размер на 3 741,40 лева /три хиляди седемстотин четиридесет и един лева и 40 стотинки / съобразно

чл. 8, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.
С оглед изложеното Административен съд София-град, I
отделение, 47 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № СФД21-РД77-23/23.03.2021г.,
потвърден с Решение № СОА21-РД28-23/04.06.2021г. на Кмета на
Столична община, с която са установени задължения за
собствения на дружеството недвижим нежилищен имот- сграда -
хладилно складова база с офиси, находящ се в [населено място],
район „К. село“, на [улица], в ЧАСТТА за ДНИ за 2017г. като
намалява същия от 8360,86лв. на **8046,14лв.**, както и лихвата от
3018,04лв. на 2906,65лв., както и за ДНИ за 2018г. намалява от
8318,99лв. на **8006,03лв.**, както и лихвата от 2157,17лв. на
2080,45лв..

ОТХВЪРЛЯ жалбата „Герма 95“ ЕООД - [населено място] срещу
Ревизионен акт №СФД21-РД77-23/23.03.2021г., потвърден с
Решение № СОА21-РД28-23/04.06.2021г. на Кмета на Столична в
останалата ѝ част, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Герма 95“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на
управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 да заплати на
Столична община разноски по делото в размер на на 10 524, 00
лева /десет хиляди петстотин двадесет и четири лева/,
представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Герма 95“ ЕООД,
ЕИК[ЕИК] разноски съобразно уважената част на жалбата в размер
на 3 741,40 лева /три хиляди седемстотин четиридесет и един лева
и 40 стотинки /.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред
Върховния административен съд, в 14-дневен срок от
съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

